

een ooievaar vlieger

Het is zo'n dag om alleen maar op je rug in het gras te liggen en naar de voorbij drijvende wolken te kijken, als we met onze stationcar de dijk af draaien het halfverharde pad op naar de uiterwaarden. Achter ons zie ik het stof opwaaien en Peer, mijn zoon, ineengedoken in de hoek van de auto zitten. Alle stoelen van onze ouwe trouwe auto, waarvan we nu nog niet weten, dat we die later deze zomer diep in Frankrijk achter moeten laten zijn ingeklapt. Met alleen mijn stoel nog oevereind, past de per ongeluk meer dan levensgroot geworden ooievaar vlieger nog net in de auto. Voor Peer de vaste fotograaf en de rugzak met vliegerlijn en wat reparatie spullen zijn nog maar twee kleine plekjes over. Een normaal mens zou een vlieger van dit formaat natuurlijk demontabel gemaakt hebben. Maar deze vlieger is echter van flinterdun papier en takjes uit de tuin. Wat touw Oost-Indische inkt en een klein beetje rode ecoline voor de snavel en poten. En lijm natuurlijk, veel lijm. Een goede lijm, die ook in de rugzak zit met vliegerlijn en reparatie spullen, zodat we indien nodig hier in het

weiland nieuwe stukken papier op de ooievaar kunnen plakken. Gegrepen door de glijvluchten die ooievaars kunnen maken met hun enorme spanwijdte, schijnbaar eindeloos door de lucht zwevend op hun op kilometers afstand al herkenbare manier, ontstond er op een avond de ooievaar die nu achter in de auto ligt.

Er staat weinig wind en het kost geen moeite -zoals je dat soms kunt hebben met grote vliegers van papier en dun hout- om de vlieger heelhuids uit de auto te krijgen en naar het midden van het weiland te dragen. We nemen een dunne lijn en knopen die aan de uitgebreid verstelbare toom.

De vlieger gaat gemakkelijk omhoog en na wat verstellingen aan de toom zweeft de ooievaar opeens met een in een flauwe bocht, slap naar de grond afhangelende vliegerlijn zijn rondje. Wat een geweldig moment! We kunnen het klosje touw gewoon op de grond gooien en in het gras gaan liggen kijken hoe de ooievaar zijn rondje draait en langzaam naar de grond zweeft. De perfecte wind en afstelling voor juist deze ene vlieger. Je hebt natuurlijk de vliegers die het altijd doen, je laat ze los en ze schieten de lucht in, maar je hebt ook de vliegers

die er zo prachtig uit zien of die zo interessant zijn van constructie dat je ze een keer wilt bouwen, maar waaraan je eindeloos bezig bent om ze vaker dan die ene keer de lucht in te krijgen. Maar dit moment met deze ooievaar, -dit gelooft niemand, denk je- dit is zo'n moment waarmee je weer jaren vooruit kunt.

De bouw van de ooievaar

Deze ooievaar lijkt me uitermate geschikt om gebruikmakend van een dunne buis na te bouwen met dun wit en zwart vliegerdoek en dan bij voorkeur inklapbaar. De toom die we tijdens het zweven gebruikten was eigenlijk niets meer dan een draadje alleen maar aan de kop van het beest. Maar ik kan me voorstellen dat iemand dat heel anders wil doen. De gebruikte takjes komen uit de tuin. Het zijn rechte dunne redelijk stijve takjes die na de zomer de hele winter zijn blijven staan en nog niet zijn overwoekerd door het verse nieuwe groen. De takjes zijn met draad aan elkaar geknoopt met touwverbindingen zoals die eens gebruikelijk zijn geweest in de steigerbouw en nu nog bij Scoutinggroepen voor het bouwen van torens en bruggen en dergelijke. Na het knopen zijn de verbindingen met lijm ingesmeerd. Het papier is op het frame

